

Κάποια 78 χρόνια μετά την πιο, δυσάρεστα, διάσημη 4^η Αυγούστου η πραγματικότητα δεν μοιάζει να είναι πολύ πιο ευχάριστη. Ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, που ειδικά μετά το τέλος του δεύτερου Μεγάλου Πολέμου γέννησε πολλές προσδοκίες, δεν έφερε τα προσδοκώμενα.

Τον Αύγουστο του '36 λοιπόν στη Γερμανία του Αδόλφου, τελούνται οι 11^{οι} σύγχρονοι θερινοί Ολυμπιακοί αγώνες.

Η Leni Riefenstahl γυρίζει το Olympia, υπόδειγμα ντοκυμαντέρ που προβάλλει το αθλητικό ιδεώδες, αλλά ταυτόχρονα, προπαγανδίζει και την ιδεολογία του καθεστώτος.

Η Γερμανία του Αδόλφου που μπορεί τότε, να μην έχει ακόμα προετοιμαστεί για το μακελειό που θα προκαλούσε, αλλά

, ήδη από τον Μάρτιο του '33 έχει εγκαινιαστεί το Dachau
, το οποίο φαίνεται ως
το πρώτο στρατόπεδο συγκέντρωσης πολιτικών κρατουμένων

, ενώ από το φθινόπωρο του '35 έχουν ψηφιστεί οι τερατώδεις αντισημιτικοί νόμοι της Νυρεμβέργης.

Την ίδια εποχή, την Ιβηρική χερσόνησο μόλις έχει ξεσπάσει ο εμφύλιος σπαραγμός που θα κρατήσει τρία χρόνια, ενώ στη Μόσχα ξεκινούν οι εκκαθαρίσεις των Τροτσκιστών με δίκες παρωδίες και καταδικές που έχουν προαποφασισθεί.

Το φετινό Αύγουστο, ενώ έχουν μεσολάβησει τόσα και τόσα, δεν είχαμε Ολυμπιακούς αγώνες, παρακολουθήσαμε όμως το 20^ο Παγκόσμιο κύπελλο ποδοσφαίρου που τζιράρησε αρκετά δισεκατομμύρια δολλάρια, σε ένα τόπο πάμπλουτο όπως η [Βραζιλία](#) αλλά με ένα λαό βουτηγμένο, σε μεγάλο βαθμό, στη φτώχεια και στο έγκλημα.

Στις εφημερίδες, στις ιστοσελίδες, στα ραδιόφωνα, και στις τηλεοράσεις διαβάζουμε, ακούμε, βλέπουμε, για ένα πλανήτη που φλέγεται. Καθημερινώς δεκάδες, αν όχι εκατοντάδες άνθρωποι που χάνουν τη ζωή τους, θύματα πολεμικών συρράξεων.

Πιο αναλυτικά:

Στον θανατερό παραλογισμό της Γάζας, όπου οι εκχειρίδες συμφωνούνται μόνον για να παραβιάζονται και ένα μεγάλο μέρος των νεκρών είναι ανήλικα παιδιά.

Στη Λιβύη, όπου πριν λίγες μέρες, οι Έλληνες που υπηρετούσαν στην πρεσβεία και αρκετοί

πολίτες άλλων εθνικοτήτων, απομακρύνθηκαν με τη φρεγάδα «Σαλαμής». Την ίδια ώρα οι ντόπιοι στριμώνχονταν στα σύνορα με την Αλγερία για να γλυτώσουν από τα πυρά.

Στη Συρία, σε ένα άλλο όργιο βίας, οι Τζιχαντιστές μαχητές φωτογραφίζονται με τα αποκομμένα κεφάλια Συρίων ανταρτών ανα χείρας.

Στην Ουκρανία όπου οι συγκρούσεις ανάμεσα στους κυβερνητικούς και τους φιλορώσους αυτονομιστές, έχουν ήδη στοιχίσει τις ζωές, από τα μέσα του Απριλίου, 1.200 ανθρώπων. Σε αυτούς ας προστεθούν και οι 300 επιβαίνοντες της πτήσης των Μαλαισιανών αερογραμμών σε άλλο ένα αιματηρό σκηνικό του πλανήτη, που δεν δείχνει να μπορεί να βρει λύσεις.

Υπάρχει ασφαλώς και η Αργεντινή στο οικονομικό πρόβλημα της οποίας φιλονικούν οι Έλληνες βουλευτές, διεκδικώντας ο καθένας το σωστό των προτάσεων του κομματικού σχηματισμού που ανήκει. Παρεμπιπτόντως διαβάζοντας το σχετικό ρεπορτάζ στην «Ελευθεροτυπία», είδα και τις σχετικές εικόνες από τη δοκιμαζόμενη χώρα, πρόσεξα που έγραφαν «NO A LOS BUITRES» ή «BASTA BUITRES» και το μυαλό, που ως γνωστόν, δουλεύει περίεργα ταξίδεψε
στον César Luis Menotti.

*Ο Αργεντινός προπονητής, έξι χρόνια μετά την κατάκτηση του παγκοσμίου κυπέλου ποδοσφαίρου με την εθνική ομάδα της χώρας του, είδε το '84, τον Emilio Budraghenio στο ντεμπούτο του με τη Ρεάλ, και πετύχημενα του έδωσε το παρανόμι «E
|
Buitro
»,*

δηλαδή, ο Γύπας. Διότι όπως ο γύπας,
πετάει

τάχα

αδιάφορα, έτσι και ο Ισπανός ποδοσφαιριστής έτρεχε δήθεν αδιάφορα και σκοράριζε
αναπάντεχα, αιφνιδιάζοντας με το ποδοσφαιρικά "δολοφονικό

"

του ένστικτο.

Για να ξανυρίσουμε στους αληθινούς Γύπες του σήμερα πάντως και στον τρόπο που
επιθυμούν να κερδοσκοπήσουν

,
ένα

φαινόμενο

τόσο οδυνηρό για μια τόσο μεγάλη, πλούσια χώρα. Για τον τον μέσο Έλληνα
ενδιαφερόμενο πολίτη, αυτός ο βομβαρδισμός απόψεων με τις αντίστοιχες, ενίοτε,
θεατρικές παραστάσεις, δεν είναι ο καλύτερος τρόπος να αποσαφηνίσει την αλήθεια.

Επ' αυτού, ας θυμηθούμε και τις δηλώσεις βουλευτού τινός, του συγκυβερνώντος κόμματος, αποκαλούμενου παρά της συζύγου του και ως «Μπουμπούκος», ο οποίος μιλώντας στο κοινοβούλιο (κατά Ρ. Αποστολίδη κυνοβούλιο), δίκην χαμηλόβαθμου ασφαλίτη της δεκαετίας του '50 με μουστακάκι σύρμα, σπινθηροβόλο βλέμμα και πονηρότατο ύφος, μας υπενθύμισε με ένα όχι και τόσο εμπνευσμένο λεξιλόγιο και μια όχι ιδιαιτέρως πολιτική ή οικονομική σκέψη, ότι οποιαδήποτε αντίρρηση στους δανειστές θα είναι μάταιη, αν όχι καταστροφική.

Στην Πατρίδα μας όλα αυτά, στην Πατρίδα που έχει σηκώσει στις πλάτες της ένα '21, ένα Αλβανικό μέτωπο, μια Εθνική αντίσταση, έτσι για να θυμηθούμε μόνον ολίγα από τους δύο τελευταίους αιώνες. Στην Πατρίδα μας, η οποία, κατά τα κυβερνητικά χείλη ζει πλέον

στους ρυθμούς της ανάπτυξης, κατά δε τους διανοφούντες βιώνουμε μια τακτική χρεοκοπία.

Πρέπει επίσης να ήμαστε χαρούμενοι, που με τόση χάρη μας σαρώνει η λαίλαπα του Τουρισμού. Θεωρούμε τιμή μας που ένας ηθοποιός του Hollywood διασχίζει κολυμπώντας στο στενό Πάρου Αντιπάρου και ένας ποδοσφαιριστής, εκ Μαδέρας καταγόμενος, σκέπτεται να «επενδύσει» στο Ρόδο αγοράζοντας πολυτελή κατοικία.

Την ίδια ώρα, στα 71 του χρόνια, ο θεωρούμενος και ως ο δημοφιλέστερος Λατίνος τραγουδιστής του πλανήτη, ο Χούλιο Ιγλέσιας, ερμήνευσε το ρεπερτόριο του μαζί με τον Αντώνιο Πασχαλίδη (γνωστότερο ως Ρέμο) στην παραλία της Ψαρούς στην Μύκονο. Ρεπορτάζ από την παράσταση ανέφεραν τη δυσφορία του από τη φασαρία που προξένησαν οι θαμώνες, δηλαδή οι πελάτες, οι καταβάλοντες το τίμημα των χιλίων ευρώ κατά κεφαλήν για τις καλές θέσεις, plus extra ασφαλώς.

Περιέργως, παρά την επιτυχημένη πορεία του ως καλλιτέχνης, ο Ισπανός τροβαδούρος (συγγνώμη, αλλά με τη λέξη τροβαδούρος θυμήθηκα τον Σταμάτη Κόκκοτα, που είναι σαφώς καλύτερος και πολύ λιγότερο γλυκανάλατος, από το Julio, αλλά δεν τραγουδά για μια αγορά μερικών εκατοντάδων εκατομμυρίων ισπανώφωνων!), ο Ισπανός τροβαδούρος λοιπόν ακόμα δεν έχει αντιληφθεί ότι το χρήμα των νεόπλουτων αδυνατεί να αγοράσει, πέρα από καλές θέσεις σε λαϊκές νυκτερινές συναυλίες, πολιτισμένες συμπεριφορές. Το πρόβλημα δεν είναι το πώς να βγει ένα παιδί από τη φτώχεια, αλλά πως θα βγει η φτώχεια και η φτήνια από την ψυχή του παιδιού, που όταν μεγαλώσε, ατύχησε στο να πλουτίσει περισσότερο από ότι καλλιεργήθηκε.

Για να κλείσουμε με κάτι δροσερό, το πρωτοσέλιδο της Εστίας, η οποία έχει απλώσει την κυκλοφορία της σε τρεις αιώνες (1894 – 2014), μας πληροφορεί στο φύλλο του Σαββάτου 2 Αυγούστου, πως ο ενιαίος φόρος ιδιοκτησίας ακινήτων, που αναμένει να εισπράξει η

συγκυβέρνηση είναι εξωφρεφρινός και παράνομος. Δίπλα του φιγουράρει πολυσήμαντο άρθρο της αγαλού Υπουργού επί των Τουριστικών.Των Τουριστικών βεβαίως, βεβαίως.

Καλή εβδομάδα..

